

בש"פ 7035/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7035/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת
1149-07-20 מיום 1.10.2020 שניתנה על ידי
השופטת ת' בזק רפפורט

תאריך הישיבה: ב' בחשון התשפ"א (20.10.20)

בשם העורר: עו"ד איתן להמן

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן-סידי

מתורגמנית: סהיר אבו לבן

החלטה

1. לפניי ערר לפיסעיף 53 לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים), עלהחלטתביתהמשפט המחוזי בירושלים (השופטת' בזקרפורט) במ"ת1149-07-20מיום1.10.2020, בגדרהורהעלמעצרהעוררעדתוםההליכיםהמשפטייםהמתנהלים נגדו.

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

2. במהלך חודש יוני 2020, זמן העורר לחקירה בחשד לביצוע עבירות אינוס ומעשים מגונים בִּפְתָה הקטינה של אשתו, ילידת שנת 2006 (להלן: המתלוננת).

בתום חקירתו, שוחרר העורר למעצר בית אשר הוארך מפעם לפעם עד להגשת כתב אישום נגדו, ביום 1.7.2020.

3. על פי הנטען בכתב האישום, במהלך השנים 2017-2019, או בסמוך לכך, נהג העורר ללטף את רגלה של המתלוננת במספר הזדמנויות שונות, כאשר הגיעה מבית האומנה בו התגוררה לבקר את אימה בבית העורר.

עוד נטען כי במהלך חודש יולי 2019, התגוררה המתלוננת עם אימה בבית העורר למספר ימים, בשל יציאת אימה האומנת לחו"ל. באחד הלילות, נותרו המתלוננת ובת העורר לבדן עימו.

השתיים סיכמו עם העורר כי הן תישנה בחדרו, והוא ילון בסלון הבית. אולם, לאחר שנרדמו, העביר העורר את בתו לסלון, נכנס לחדר השינה בו ישנה המתלוננת כשלגופו תחתונים בלבד, נשכב על גופה ואחז עם ידיו את ידיה לצידי גופה תוך שהוא מלטף את כל חלקי גופה. בכלל זה, ליטף העורר את חזה מתחת לבגדיה, הכניס את ידו לתחתוניה ונגע באיבר מינה.

המתלוננת ביקשה מהעורר לחדול ממעשיו, ציינה שהיא במחזור וחוששת להיכנס להריון ממנו, וביקשה לצאת לשתות כוס מים. בתגובה, אמר לה העורר "שלא תפחד, שהוא אוהב אותה כבתו, ו'רק קצת'", לשון כתב האישום.

בשלב זה, הפשיל העורר את מכנסיה ותחתוניה של המתלוננת, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה ללא הסכמתה פעמיים, תוך שגרם לה לכאב. למחרת, הציע העורר למתלוננת תשלום בסך 100 ש"ח, וזו נטלה חלק מהסכום לצורך הוצאות נסיעתה חזרה לבית האומנה.

4. נוסף על כך, נטען בכתב האישום כי העורר ביצע חיפושים במרשתת במטרה לאתר פורנוגרפיית קטינים, וצפה בשלוש הזדמנויות שונות בסרטונים אשר כוללים, לפי כותרתם, יחסי מין במשפחה עם קטינים.

5. בגין מעשים אלו, יוחסו לעורר עבירות מין במשפחה לפי סעיף 351(א) (בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; עבירות מעשה מגונה לפי סעיף 351(ג)(2), בנסיבות סעיף 348(ב) ובזיקה לסעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק זה; וכן עבירות פרסום והצגת תועבה לפי סעיף 214(ב3) לאותו חוק.

עיקרי ההליך בבית המשפט המחוזי

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בבקשה נטען כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לו ובכללן "הודאה חלקית" של העורר במיוחס לו. זאת ועוד, טענה המשיבה כי המעשים המיוחסים לו מקימים עילות מעצר לפי סעיף 21(א)(1) (א) וסעיף 21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים, נוכח החשש מפני שיבוש הליכי משפט מצד העורר והמסוכנות הנשקפת ממנו.

עוד נטען, כי העורר שוחרר למעצר בית במהלך חקירתו בשל מגבלות הקורונה אשר הקשו על מעצרו מאחורי סורג ובריח תוך המשך ביצוע פעולות חקירה מסוימות, בשל הצורך להותירו בבידוד; ואולם "חלופת מעצר זו, אינה ניתנת לפיקוח, אינה נותנת מענה למסוכנות, לחשש לשיבוש, ולחשש הימלטות, ועל כן אינה מהווה חלופת מעצר ראויה".

7. בהחלטתו מיום 1.7.2020, עמד בית המשפט המחוזי על חומרת המעשים המיוחסים לעורר ועל החשש הקיים לשיבוש הליכי משפט, בין היתר לאור מורכבות מערכת היחסים המשפחתית.

נקבע, כי לנוכח שיקולים אלו ייתכן שיש מקום להורות על מעצר העורר עד תום ההליכים המתנהלים נגדו, וזאת חרף העובדה כי שוחרר למעצר בית בטרם הוגש כתב האישום.

אולם, בשים לב לכך שהעורר שהה באותה עת במעצר בית, הורה לבסוף בית המשפט המחוזי על שחרור העורר לחלופת מעצר מעט מרוחקת בבית הוריו שבעיר העתיקה בירושלים בפיקוח, ובכפוף לכך שלא ישהו במקום קטינים. זאת, לימים אחדים, עד לקיום דיון המשך בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

8. בהמשך אותו יום, הסכים בא כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו תוך שציין כי הוא "שומר את הזכות לטעון לכרסום ראייתי"; ולבקשתו, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

9. ביום 6.7.2020, הגישה המשיבה בקשה לעיין מחדש בהחלטה על שחרור העורר למעצר בית ולחילוט ערבויות.

בבקשה נטען כי סיור משטרתי שהגיע לבית הוריו העורר ביום 5.7.2020, מצא כי הלה שהה במקום ללא המפקח, בעוד אשתו ובתו הקטינה עימו- בניגוד להוראות בית המשפט המחוזי בעניינו. עוד נטען, כי המפקח ציין בחקירתו כי לא שהה כלל במקום מאז הדיון שהתקיים ביום 1.7.2020, ולמעשה העורר שהה בבית הוריו ללא כל פיקוח.

על כן, נטען כי בנסיבות אלו העורר אינו ראוי לאמון שניתן בו, ויש להורות על מעצרו המידי.

10. עוד באותו יום הורה בית המשפט על מעצר העורר עד להחלטה אחרת בעניינו; וערר על החלטה זו, שהוגש לבית משפט זה, נמחק לבקשת העורר לאור הערות בית המשפט בדיון בעניינו שהתקיים ביום 12.7.2020, תוך שמירה על טענותיו.

11. ביום 22.7.2020, תוקן כתב האישום כך שנמחק האישום אשר ייחס לעורר עבירות פרסום והצגת תועבה.

בדיון שהתקיים באותו יום, שב וציין בא כוח העורר כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טען כי חל "כרסום ראייתי" המצדיק את שחרורו לחלופת מעצר. כמו כן, צוין בדיון כי טרם נערך תסקיר המעצר בעניינו של העורר בשל שביתת שירות המבחן שהסתיימה במועד סמוך.

בהחלטתו בתום הדיון דחה בית המשפט המחוזי את טענות העורר בדבר "כרסום ראייתי", עמד על הקושי לתת אמון בעורר – וחרף כך, קבע כי אין להורות על מעצרו עד תום ההליכים בטרם יוגש תסקיר מעצר.

12. ביום 30.9.2020, הוגש תסקיר מעצר בעניינו של העורר, בגדרו נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו לחלופת מעצר.

זאת, בין היתר, על רקע הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצד העורר כלפי קטינות בכלל וכלפי המתלוננת בפרט; התרשמותו כי קיים חשש שלפיו אם ישוחרר העורר לחלופת מעצר יפעל ליצור קשר עם המתלוננת בניסיון להשפיע על מצבה ולפגוע בשיקומה, תוך שצוין כי בשיחה עם משפחת האומנה של המתלוננת נמסר שאימה מפעילה עליה "לחצים ואיומים ... בתדירות גבוהה"; והערכתו כי המפקחים המוצעים אינם מודעים לסיכון הנשקף מהעורר, "ויתקשו להוות גורם מארגן ומציב גבול במצבו".

13. למחרת, ביום 1.10.2020, הורה בית המשפט המחוזי על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

נקבע, בין היתר, כי לנוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר הנלמדת מהעבירות המיוחסות לו; הקושי ליתן בו אמון לאחר שהפר את תנאי מעצר הבית ושהה במקום עם בתו הקטינה אף שהדבר נאסר עליו במפורש; וכן בשים לב לחשש כי יפנה למתלוננת במטרה לשבש הליכי משפט, הרי ש"כל שבאה בחשבון חלופה, הרי זו חלופה הרמטית ואמינה במיוחד" – ועל כן לא ניתן להסתפק בחלופות המעצר שהוצעו.

בהקשר אחרון זה, ציין בית המשפט המחוזי כי במהלך הדיון התעורר קושי באשר לאפשרות להסתמך על חברו של העורר, מר פאדי עקל, כמפקח. זאת, בין היתר, על רקע עימות שהתפתח בינו לבין העורר בפתח הדיון, וסירובו להסביר את העניין כאשר נחקר בפני בית המשפט.

בשולי החלטתו, ציין בית המשפט המחוזי כי אומנם שירות המבחן התייחס בתסקיר המעצר אף לאישום שנמחק מכתב האישום המתוקן, אולם קבע כי אין בכך כדי לפגוע בתוקף המלצותיו.

טענות הצדדים בערר

14. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי כאשר הורה על מעצרו מאחורי סורג ובריאח אף ששוחרר לאחר חקירתו למעצר בית. נטען, כי הפרת תנאי מעצר הבית מהווה "הפרה קלה במיוחד, שבעיקרה אינה הפרה שלו אלא של הערב", כהגדרתו; וכי לא הבין מהוראות בית המשפט המחוזי כי עליו להימנע מלשהות בקרבת בתו הקטינה בנוכחות אשתו.

כמו כן, נטען כי אין להסתמך על האמור בתסקיר המעצר. זאת, בין היתר מאחר ששירות המבחן הסתמך על עובדות כתב האישום בטרם תיקונו, תוך התייחסות לאישום בדבר ביצוע עבירות פרסום והצגת תועבה – אשר נמחק מכתב האישום המתוקן.

לבסוף, טוען העורר כי יש בחלופת המעצר המוצעת בפיקוח חברו, מר פאדי עקל, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

15. מנגד, באתכוח המשיבה התנגדה בדיון שהתקיים לפניי לשחרור העורר לחלופת המעצר המוצעת, תוך שסמכה ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי.

בין היתר. הדגישה באת כוח המשיבה את חומרת העבירות המיוחסות לעורר, המלמדת על המסוכנות הנשקפת ממנו; את הקושי במתן אמון בו ובמפקח שהוצע; ואת החשש משיבוש הליכי משפט לנוכח ניסיונות אם המתלוננת לשכנעה לחזור בה מגרסתה.

דיון והכרעה

16. דין הערר להידחות.

העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום מלמדות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. כידוע, עבירות אלימות במשפחה, כבמקרה דנן, אף מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(ג)(5) לחוק המעצרים. באשר לעבירות אלה, הכלל הוא מעצר עד לתום ההליכים, ואילו חלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני יתאפשרו במקרים חריגים בלבד (ראו למשל בש"פ 6646/20 פלוני' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (1.10.2020)).

עניינו של העורר אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

כעולה מתסקיר המעצר בעניינו, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצד העורר כלפי המתלוננת וקטינות אחרות; וציין כי משיחות עימו עלה שהוא מתקשה בוויסות דחפיו המיניים.

כמו כן, הן בית המשפט המחוזי הן שירות המבחן התרשמו באופן ישיר מהמפקח שהוצע, וסברו כי הוא אינו מבין לעומק את משמעות המוטל עליו כמפקח יחיד – ועל כן אין בפיקוח שהוצע כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

העורר אף הפר את התנאים שנקבעו בעניינו עם שחרורו למעצר בית, תוך שפגש את בתו הקטינה בניגוד להוראות בית המשפט המחוזי, באופן הפוגם באמון בו (ראו גם בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (20.10.2009)).

במכלול נסיבות אלו, ובשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בחוק המעצרים, יש להורות על המשך מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

17. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ג' בחשוון התשפ"א (21.10.2020).

ש ו פ ט